

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 8323/2024
29.05.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Татјане Миљун и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је заједнички пуномоћник Бојан Димитријевић, адвокат из ..., против туженог Града Крагујевца, кога заступа Градско правобранилаштво, ради одређивања накнаде за одузету непокретност, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 11081/22 од 28.09.2023. године, у седници већа одржаној дана 29.05.2024. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 11081/22 од 28.09.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 11081/22 од 28.09.2023. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П 6282/21 од 26.11.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да му на име накнаде за бесправно одузету непокретност означену као удео од 7/2511 на кат. бр. .. ул. ..., у површини од 0.24,45 ха уписану у лн. бр. .. КО Крагујевац 4, с тим што удео тужиоца за који није исплаћена накнада има површину од 0.00.07 ха, а овај удео је ушао у састав означене парцеле дела непокретности означене парцеле по старом премеру као кп. бр. .. КО Крагујевац у мерама и границама ближе описаним у овом ставу изреке, исплати износ од 121.927,00 динара са законском затезном каматом од 06.10.2021. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 21.000,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Гж 11081/22 од 28.09.2023. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, на основу члана 404. Закона о парничном поступку, због потребе уједначавања судске праксе.

Применом члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11...10/23), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 10/23), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној на основу члана 404. ЗПП. О основаности захтева за исплату означеног износа на име накнаде за бесправно одузету непокретност и приговору недостатка активне легитимације одлучено је уз правилну примену материјалног права која не одступа од праксе изражене у одлукама Врховног суда у којима је одлучивано о захтевима са чињеничним стањем као у овој правној ствари. Тужилац на коме је у смислу члана 231. ЗПП био терет доказивања није доказао да је правни следбеник сада пок. ББ бив. из ... будући да се уговор о поклону од 17.04.2013. године не односи на парцелу која је предмет тужбеног захтева већ на друге парцеле због чега се не може утврдити правно следбеништво тужиоца у односу на експроприсану парцелу кп. бр. .. . Посебном ревизијом не може се побијати правноснажна пресуда због погрешне оцене изведених доказа (чиме се заправо оспорава утврђено чињенично стање), због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана као ни потреба за уједначавањем судске праксе или новог тумачења права. Имајући ово у виду, те да се у конкретном случају ради о парници ради накнаде материјалне штете, у којима одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права, зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају, као и да ревидент не прилаже различите судске одлуке у којима је другачије одлучено у истој или сличној чињенично - правној ситуацији, овај суд налази да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, па је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради исплате накнаде за одузету непокретност поднета је 10.05.2021. године. Вредност предмета спора је 121.927,00 динара и поступак је вођен по правилима о спору мале вредности.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић